

Esser conseqüent

Sovint es confonen els adverbis de manera conseqüentment i conseqüentment. Anàlogament, la locució per conseqüent és transformada per alguns en «per conseqüent», que és una locució inexistent. No és gens estrany, tenint en compte que aquests mots, conseqüent i conseqüent, i els adverbis corresponents, conseqüentment i conseqüentment, es diferencien solament per un so consonàntic i, encara que aquesta diferència de so és mínima: es tracta, en tots dos casos, d'un so velar oclusiu, però sord en el primer cas i sonor en el segon. És fàcil de veure, per tant, que conseqüent i conseqüent són mots amb un origen comú, el primer dels quals ha conservat el so sord del mot llatí originari, que representem per una q el qual so s'ha sonoritzat en el segon cas, en què el representem per una g.

Encara que, tenint conseqüent i conseqüent un origen comú, hi ha una relació lògica i evident entre el significat de l'un i de l'altre, en definitiva aquests significats s'han diferenciat. Conseqüent vol dir «que té conseqüència o consistència lògica» i conseqüent «que segueix com a resultat o deducció». Parlem d'un home conseqüent amb les seves idees i dels efectes o resultats conseqüents a un esdeveniment. Així, l'adverbi de manera obtingut de conseqüent, és a dir, conseqüentment, vol dir «d'una manera conseqüent» i s'aplica a verbs com obrar, actuar, procedir, comportar-se, etc. Es tracta, per tant, d'un autèntic adverbi de manera, que indica la manera com es realitza una acció. En canvi, conseqüentment, si bé, a causa del procediment de formació, es classifica dins la mateixa categoria gramatical, s'usa habilitat com a conjunció de coordinació, del grup de les anomenades consecutives, naturalment, a que el verb al qual s'aplica expressa una acció que és la conseqüència lògica d'una acció anterior. D'una banda, doncs, tenim En aquella ocasió va actuar conseqüentment —és a dir, d'una manera conseqüent—, i de l'altra Ja fa molt de temps i, conseqüentment, no se'n deuen recordar.

Amb el mateix valor que conseqüentment es poden usar les locucions en conseqüència i per conseqüent —i no «per conseqüent» que, com hem dit, és una locució inexistent. En general qualsevol d'aquests termes pot substituir la conjunció consecutiva per excel·lència, doncs, i aquesta possibilitat pot ajudar a evitar l'ús erroni del doncs causal, tan combatut però en el qual tanta incorren encara.

Albert Jane